

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1395

2016 m. rugpjūčio 18 d.

kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, pagamintai bendrovių „Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“, ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 266 straipsnį,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 9 ir 14 straipsnius,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

- (1) 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 553/2006, kuriuo tam tikrai importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) ir Vietnamo kilmės avalynei su batviršiais iš odos (toliau – avalynė) nustatytos laikinosios antidempingo priemonės (toliau – laikinasis reglamentas) ⁽²⁾.
- (2) Reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 ⁽³⁾ (toliau – Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006 arba ginčijamas reglamentas) Taryba tam tikrai importuojamai Vietnamo ir KLR kilmės avalynei su batviršiais iš odos dvejimms metams nustatė 9,7–16,5 % galutinius antidempingo muitus.
- (3) Reglamentu (EB) Nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ Taryba tam tikrai importuojamai KLR kilmės avalynei su batviršiais iš odos nustatytų galutinių antidempingo priemonių taikymą išplėtė iš Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao (toliau – YAR Makao) siunčiamam importui, deklaruojamam kaip YAR Makao kilmės arba ne.
- (4) Taryba po 2008 m. spalio 3 d. inicijuotos priemonių galiojimo termino peržiūros ⁽⁵⁾ Reglamentu (ES) Nr. 1294/2009 (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1294/2009) ⁽⁶⁾ antidempingo priemonių taikymą pratęsė dar 15 mėnesių, t. y. iki 2011 m. kovo 31 d., kada priemonės nustojo galioti.
- (5) „Brosmann Footwear (HK) Ltd“, „Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd“, „Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd“, „Risen Footwear (HK) Co Ltd“ ir „Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd“ (toliau – pareiškėjai) Pirmosios instancijos teismui (dabar – Bendrasis Teismas) pateikė ieškinius dėl ginčijamo reglamento. 2010 m. kovo 4 d. Sprendimu *Brosmann Footwear (HK) Ltd ir kt. prieš Tarybą*, T-401/06, Rink. II-671, ir 2010 m. kovo 4 d. Sprendimu *Zhejiang Aokang Shoes ir Wenzhou Taima Shoes prieš Tarybą*, sujungtos bylos T-407/06 ir T-408/06, Rink. p. II-747, Bendrasis Teismas šiuos ieškinius atmetė.
- (6) Šiuos sprendimus ieškovai apskundė. 2012 m. vasario 2 d. Sprendimu *Brosmann ir kiti*, C-249/10 P, ir 2012 m. vasario 15 d. Sprendimu *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*, C-247/10P (toliau – sprendimai *Brosmann* ir *Aokang*), Teisingumo Teismas šiuos sprendimus panaikino. Jis konstatavo, kad Bendrasis Teismas, konstatavęs, kad Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus neturėjo nagrinėti neatrinktų prekiautojų prašymų taikyti rinkos ekonomikos režimą (RER) (sprendimo (C-249/10 P) 36 punktą ir sprendimo (C-247/10 P) 29 ir 32 punktai), padarė teisės klaidą.
- (7) Tada šiuo klausimu Teisingumo Teismas priėmė savo sprendimą. Jis konstatavo, kad: „[...] Komisija privalejo išnagrinėti tinkamai pagrįstus apeliančių prašymus, pateiktus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus, suteikti RESVŠ per ginčijamame reglamente išdėstytą antidempingo procedūrą. Taip pat reikia konstatuoti, kad negali būti atmesta galimybė, jog toks tyrimas būtų leidęs nustatyti kitokio nei 16,5 % dydžio galutinį antidempingo

muitą, koks joms yra taikomas pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 3 dalį. Iš tos pačios nuostatos matyti, kad 9,7 % galutinis antidempingo muitas nustatytas tik vienam Kinijos ūkio subjektui, kuris buvo atrinktas ir kuriam pripažintas RESVĪS. Tačiau, kaip matyti iš šio sprendimo 38 punkto, jei Komisija būtų konstatavusi, kad apeliančės taip pat veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, tuomet, nesant galimybės apskaičiuoti individualių dempingo skirtumą, joms taip pat turėjo būti taikomas minėto dydžio muto tarifas“ (sprendimo (C-249/10 P) 42 punktas ir sprendimo (C-247/10 P) 36 punktas).

- (8) Todėl Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su nagrinėjamaisiais pareiškėjais.
- (9) 2013 m. spalio mėn. Komisija pranešimu *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (7) paskelbė, kad nusprendė atnaujinti antidempingo tyrimą nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas, ir išnagrinėti, ar nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. pareiškėjai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, ir paprašė suinteresuotųjų šalių pranešti apie save.
- (10) 2014 m. kovo mėn. Tarybos įgyvendinimo reglamentu 2014/149/ES (8) Taryba atmetė Komisijos pasiūlymą priimti Tarybos įgyvendinimo reglamentą, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurių pagamino bendrovės „Brosmann Footwear (HK) Ltd“, „Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd“, „Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd“, „Risen Footwear (HK) Co Ltd“ ir „Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd“, ir šių gamintojų atžvilgiu tyrimą užbaigė. Taryba laikėsi nuomonės, kad importuotojai, nusipirkę batus iš šių eksportuojančių gamintojų, kuriems kompetentingos nacionalinės institucijos kompensavo atitinkamus muitus, remdamosi 1992 m. spalio 12 d. Reglamentu (EEB) Nr. 2913/1992, nustatančiu Bendrijos muitinės kodeksą (9) (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), įgijo teisėtą lūkesčių pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 4 dalį, nustatančią Bendrijos muitinės kodekso nuostatų, ypač jo 221 straipsnio, taikymą renkant muitus.
- (11) Trys nagrinėjamojo produkto importuotojai „C&J Clark International Ltd.“ (toliau – „Clark“), „Puma SE“ (toliau – „Puma“) ir „Timberland Europe B.V.“ (toliau – „Timberland“) (toliau – nagrinėjamieji importuotojai), remdamiesi 5–7 konstatuojamosiose dalyse nurodyta teismų praktika, savo nacionaliniuose teismuose pateikė ieškinius dėl antidempingo priemonių, nustatytų iš Kinijos ir Vietnamo importuojamai tam tikrai avalynei; šie teismai perdavė klausimą Teisingumo Teismui, kad šis priimtų prejudicinį sprendimą.
- (12) Dėl sujungtų bylų C-659/13 *C & J Clark International Limited* ir C-34/14 *Puma SE* – Teisingumo Teismas Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1472/2006 ir (ES) Nr. 1294/2009 paskelbė negaliojančiais tokia apimtimi, kokia Europos Komisija nenagrinėjo RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė neatrinkti KLR ir Vietnamo eksportuojantys gamintojai (toliau – Teismo sprendimai), nesilaikydama 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies (10).
- (13) Dėl trečios bylos C-571/14 *Timberland Europe B.V. prieš Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond* – Teisingumo Teismas besikreipusio nacionalinio teismo prašymu 2016 m. balandžio 11 d. nusprendė pašalinti bylą iš registro.
- (14) SESV 266 straipsnyje nustatyta, kad institucijos privalo imtis būtinų priemonių Teismo sprendimams vykdyti. Jei panaikinamas aktas, institucijų priimtas atliekant administracinę procedūrą, pvz., antidempingo tyrimą, Teismo sprendimas įgyvendinamas panaikintą aktą pakeičiant nauju aktu, kuriuo pašalinamas Teismo nustatytas pažeidimas (11).
- (15) Pagal Teismo praktiką panaikinto akto pakeitimo procedūra gali būti atnaujinta nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas (12). Tiksliau tai reiškia, kad tokiu atveju, kai panaikinamas administracinę procedūrą užbaigiantis aktas, tuo panaikinimu nebūtinai daromas poveikis parengiamiesiems veiksams, pvz., antidempingo tyrimo inicijavimui. Kai panaikinamas reglamentas, kuriuo nustatomos galutinės antidempingo priemonės, tai reiškia, kad po panaikinimo antidempingo tyrimas yra vis dar vykdomas, nes Sąjungos teisinėje tvarkoje (13) nebėra antidempingo tyrimą užbaigiančio akto, nebent pažeidimas padarytas inicijavimo etapu.

- (16) Išskyrus tai, kad institucijos neišnagrinėjo RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė neatrinkti KLR ir Vietnamo eksportuojantys gamintojai, visi kiti Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 ir (ES) Nr. 1294/2009 nustatyti faktai lieka galioti.
- (17) Šioje byloje pažeidimas padarytas po inicijavimo etapo. Taigi, Komisija nusprendė atnaujinti šį antidempingo tyrimą, kuris po Teismo sprendimų dar buvo nebaigtas tuo momentu, kai buvo padarytas pažeidimas, ir išnagrinėti, ar nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis 2004 m. balandžio 1 d. – 2005 m. kovo 31 d. tiriamuoju laikotarpiu atliekant tyrimą, po kurio buvo nustatyti galutiniai muitai, nurodyti 1 ir 2 konstatuojamosiose dalyse (toliau – pradinis tyrimas). Tinkamais atvejais Komisija taip pat apsvarstė, ar nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams buvo galima suteikti individualų režimą pagal pagrindinio reglamento, koks jis buvo prieš įsigaliojant Reglamentui (ES) Nr. 765/2012 ⁽¹⁴⁾, (toliau – pagrindinis reglamentas, prieš jį iš dalies pakeičiant) ⁽¹⁵⁾ 9 straipsnio 5 dalį.
- (18) Pirmu etapu „Clark“ ir „Puma“ importo iš KLR atveju Komisija įvertino visus RER ir individualaus režimo prašymus, kuriuos pateikė neatrinkti susiję eksportuojantys gamintojai, tokius prašymus pateikę per pradinį tyrimą.
- (19) Dėl „Timberland“ importo iš KLR – byloje C-571/14 buvo identifikuoti du KLR esantys tiekėjai. Vienas iš šių tiekėjų („Zhongshan Pou Yuen“) buvo atrinktas per pradinį tyrimą, todėl per pradinį tyrimą nebuvo padarytas su šiuo tiekėju susijęs pažeidimas. Antras tiekėjas („General Shoes Limited“) buvo neteisingai identifikuotas kaip Kinijos tiekėjas, nes bendrovė yra įsikūrusi Vietname. Kaip nurodyta 150 konstatuojamojoje dalyje, tai vėliau užginčijo Europos sporto prekių pramonės federacija (FESI) – ji tvirtino, kad „General Shoes Ltd“ iš tikrųjų yra Kinijos tiekėjas.
- (20) Bendrovių „Puma“, „Clark“ ir „Timberland“ importo iš Vietnamo atveju Komisija šiuo metu taip pat vertina RER ir individualaus režimo prašymus, kuriuos pateikė neatrinkti susiję eksportuojantys gamintojai, kurie pateikė tokius prašymus per pradinį tyrimą. Šis vertinimas tebeatliekamas.

B. TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMŲ SUJUNGTOSE BYLOSE C-659/13 IR C-34/14 DĖL IMPORTO IŠ KLR ĮGYVENDINIMAS

- (21) Komisija turi galimybę ištaisyti ginčijamo reglamento dalis, dėl kurių reglamentas buvo panaikintas, ir nekeisti tų vertinimo dalių, kurioms sprendimas nedaro poveikio ⁽¹⁶⁾.
- (22) Šiuo reglamentu siekiama pataisyti tuos ginčijamo reglamento aspektus, kurie, kaip nustatyta, neatitinka pagrindinio reglamento ir dėl kurių reglamentas buvo paskelbtas negaliojančiu, kiek jis susijęs su tam tikrais KLR eksportuojančiais gamintojais.
- (23) Visos kitos Teisingumo Teismo nepanaikintos ginčijamo reglamento išvados lieka galioti ir yra įtraukiamos į dabartinį reglamentą.
- (24) Todėl tolesnės konstatuojamosios dalys yra susijusios tik su nauju vertinimu, kuris būtinas sprendimams įvykdyti.
- (25) Komisija ištyrė, ar 2004 m. balandžio 1 d. – 2005 m. kovo 31 d. laikotarpiu Kinijos eksportuojantys gamintojai „Clark“ ir „Puma“, kurie pateikė RER ir (arba) individualaus režimo prašymus per tą tyrimą, veikė RER ir individualaus režimo sąlygomis. Tai norima nustatyti siekiant išsiaiškinti, kokia apimtimi du nagrinėjamieji importuotojai turi teisę susigrąžinti sumokėtą antidempingo muitą, atsižvelgiant į antidempingo muitus, sumokėtus už jų Kinijos tiekėjų, pateikusių RER ir individualaus režimo prašymus, eksportą.
- (26) Jei analizė parodys, kad Kinijos eksportuojančiam gamintojui, kurio eksportui buvo taikomas antidempingo muitas, kurį sumokėjo kuris nors iš tų dviejų nagrinėjamųjų importuotojų, turėjo būti suteiktas RER, būtų gražinta tik muito suma, atitinkanti sumokėto (16,5 %) muito ir 9,7 % muito, nustatyto vienintelei atrinktai eksportuojančiai bendrovei, kuriai suteiktas RER, t. y. „Golden Step“, skirtumą.

- (27) Jei analizė parodys, kad individualus režimas turėjo būti suteiktas Kinijos eksportuojančiam gamintojui, kuriam atsisakyta suteikti RER, bet kurio eksportui buvo taikomas antidempingo muitas, kurį sumokėjo kuris nors iš tų dviejų nagrinėjamųjų importuotojų, individuali maito norma turėtų būti priskirta nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui ir būtų grąžinta tik maito suma, atitinkanti sumokėto maito ir individualaus maito (jeigu jis yra), apskaičiuoto nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui, skirtumą.
- (28) Priešingu atveju, jeigu tokių RER ir individualaus režimo prašymų analizė parodys, kad RER ir individualus režimas neturėtų būti suteikti, antidempingo muitų grąžinti nebus galima.
- (29) Kaip paaiškinta 12 konstatuojamojoje dalyje, Teisingumo Teismas ginčijamą reglamentą ir Reglamentą (ES) Nr. 1294/2009, *inter alia*, 13 Kinijos eksportuojančių gamintojų („Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“, „Buildyet Shoes Mfg.“, „DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“, „Dongguan Stella Footwear Co Ltd“, „Dongguan Taiway Sports Goods Limited“, „Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“, „Jianle Footwear Industrial“, „Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“, „Synfort Shoes Co. Ltd.“, „Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“, „Wei Hao Shoe Co. Ltd.“, „Wei Hua Shoe Co. Ltd.“, „Win Profile Industries Ltd“, toliau – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai) tam tikros į Sąjungą eksportuojamos avalynės, kurią importuoja „Clark“ ir „Puma“, atžvilgiu panaikino tokia apimtimi, kokia Komisija neišnagrino RER ir individualaus režimo prašymų, kuriuos pateikė, *inter alia*, KLR eksportuojantys gamintojai.
- (30) Todėl Komisija pirmu etapu išnagrino šių 13-os eksportuojančių gamintojų RER ir individualaus režimo prašymus siekdama nustatyti jų eksportui taikytiną maito normą. Vertinimas rodo, kad pateiktos informacijos nepakako įrodyti, kad nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis arba kad jiems buvo galima suteikti individualų režimą (išsamų paaiškinimą žr. 32 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse).

1. RER prašymų vertinimas

- (31) Reikia pabrėžti, kad pareiga įrodyti tenka gamintojui, pageidaujantiems teikti RER prašymą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą. Todėl 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, jog tokio gamintojo pateiktame prašyme turi būti pateikta pakankamai toje nuostatoje nustatytų įrodymų, kad jis veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl Sąjungos institucijos neprivalo įrodyti, kad gamintojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Sąjungos institucijos turi įvertinti, ar nagrinėjamojo gamintojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad tenkinami pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyti RER taikymo reikalavimai, o Sąjungos teisminės institucijos turi išnagrinti, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida (sprendimo, C-249/10 P, 32 punktą ir sprendimo, C-247/10 P, 24 punktą).
- (32) Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktu, siekiant eksportuojančiam gamintojui suteikti RER, turėtų būti laikomasi visų penkių šiame straipsnyje išvardytų kriterijų. Todėl Komisija mano, kad RER prašymą buvo galima atmesti, jei nebuvo laikomasi bent vieno kriterijaus.
- (33) Nė vienas iš nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų negalėjo įrodyti, kad atitiko 1 kriterijų (verslo sprendimai) ir 3 kriterijų (turtas ir perkėlimas). Konkrečiau – 1 kriterijaus atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai nepateikė esminės ir išsamios informacijos (pvz., įrodymų apie bendrovės struktūrą ir kapitalą, įrodymų apie pardavimą vidaus rinkoje, įrodymų apie darbuotojų darbo užmokestį ir pan.), kad būtų įrodyta, jog jų verslo sprendimai buvo priimami atsižvelgiant į rinkos signalus be didelio valstybės kišimosi. Dėl 3 kriterijaus – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai taip pat nepateikė esminės ir išsamios informacijos (pvz., įrodymų apie bendrovei priklausančią turtą ir žemės naudojimo teisę), kad būtų įrodyta, jog iš ne rinkos ekonomikos sistemos nebuvo perkelta rinkos iškraipymų.
- (34) Be to, dėl 2 kriterijaus (apskaita) – keturios bendrovės (bendrovės A, I, K, M) neatitinka šio kriterijaus, nes jos nepateikė aiškaus svarbiausių apskaitos dokumentų rinkinio.
- (35) Likusių devynių bendrovių (bendrovių B, C, D, E, F, G, H, J, L) atveju 2 kriterijus (apskaita) nebuvo vertinamas dėl 32 konstatuojamojoje dalyje nurodytos priežasties.

- (36) Dėl 22 konstatuojamojoje dalyje nurodytos tos pačios priežasties nė vienas nagrinėjamas eksportuojantis gamintojas nebuvo vertinamas 4 kriterijaus (bankroto ir nuosavybės įstatymai) ir 5 kriterijaus (valiutos konvertavimas) atžvilgiu.
- (37) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų RER neturėtų būti suteiktas, ir apie tai informavo nagrinėjamuosius eksportuojančius gamintojus, kurių buvo paprašyta pateikti pastabų. Nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų pastabų nepateikė.
- (38) Todėl nė vienas iš nagrinėjamųjų trylikos Kinijos eksportuojančių gamintojų netenkino visų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytų reikalavimų ir dėl to nė vienas iš jų nebuvo suteiktas RER.
- (39) Primenama, kad Teisingumo Teismas konstatavo, kad, jei Sąjungos institucijos nustatytų, kad nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, jiems reikėtų taikyti tą pačią normą, kuri buvo nustatyta atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER ⁽¹⁷⁾.
- (40) Tačiau dėl atnaujinto tyrimo išvadų RER nebuvo suteiktas nė vienas nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui, todėl nė vienas nagrinėjamajam eksportuojančiam gamintojui neturėtų būti taikoma individuali muito norma, nustatyta atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER.

2. Individualaus režimo prašymų vertinimas

- (41) Remiantis pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai taikomas to paties reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas visgi turi būti nurodytas eksportuotojams, kurie gali įrodyti, kad jie atitinka visus kriterijus, nustatytus pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį.
- (42) Kaip nurodyta 31 konstatuojamojoje dalyje, reikia pabrėžti, kad pareiga įrodyti tenka gamintojui, pageidaujšančiam teikti individualų režimo prašymą pagal pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį. Šiuo tikslu 9 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pateiktas prašymas turi būti tinkamai pagrįstas. Todėl Sąjungos institucijos neprivalo įrodyti, kad eksportuotojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Sąjungos institucijos, norėdamos taikyti individualų režimą, turi įvertinti, ar nagrinėjamojo eksportuotojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad tenkinami kriterijai, nurodyti pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje.
- (43) Pagal pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalį, eksportuotojai turėtų įrodyti, remdamiesi tinkamai pagrįstu prašymu, kad yra tenkinami visi šiame straipsnyje išvardyti penki kriterijai ir kad jiems gali būti suteiktas individualus režimas.
- (44) Todėl Komisija mano, kad individualaus režimo prašymą buvo galima atmesti, jei nebuvo laikomasi bent vieno kriterijaus.
- (45) Penki kriterijai:
- jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
 - eksporto kainos ir kiekis ir pardavimo sąlygos nustatomi laisvai;
 - dauguma akcijų priklauso privatiems asmenims; direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujamas pareigas einantys valstybės pareigūnai turi sudaryti mažumą, arba turi būti įrodyta, kad nepaisant to bendrovė yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
 - valiutos keitimo kursas nustatomas pagal rinkos kursą ir
 - valstybės kišimasis nėra toks, kad būtų galima išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatytos skirtingos muitų normos.
- (46) Visi trylika Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie pateikė RER prašymus, taip pat pateikė individualaus režimo prašymus tuo atveju, jeigu jiems nebūtų suteiktas RER.

- (47) Dauguma nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų (bendrovės A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) negalėjo įrodyti, kad jos atitiko 2 kriterijų (pardavimas eksportui ir kainos nustatomi laisvai). Konkrečiau – kai kurių nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų (bendrovės E, G, H, J, K, L) įstatuose nustatytas gamybos apimtys apribojimas, todėl jie neįrodė, kad verslo sprendimai, pvz., dėl eksportuojamo kiekio, priimami reaguojant į rinkos signalus, kurie atspindi pasiūlą ir paklausą. Kiti (bendrovės A, B, M) nepardavinėjo vidaus rinkai ir nepateikė išsamesnių paaiškinimų, taigi jie neįrodė, kad taip buvo ne dėl valstybės kišimosi. Likę eksportuojantys gamintojai (bendrovės C, D, I) nepateikė esminių ir išsamių dokumentų, todėl jie neįrodė, kad tenkinamas 2 kriterijus.
- (48) Dėl 3 kriterijaus (bendrovė – pagrindiniai vadovaujantys darbuotojai ir akcijos – yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi) 10 Kinijos eksportuojančių gamintojų (bendrovės B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) nepateikė esminių ir išsamių dokumentų (visų pirma, paaiškinančių, kaip įmonė įgijo savo turtą, kam priklausė turtas ir žemės naudojimo teisės), todėl jie neįrodė, kad nebuvo valstybės kišimosi – tad neįrodė, kad jie atitiko šį kriterijų.
- (49) Be to, vienas eksportuojantis gamintojas (bendrovė C) neatitiko 1 kriterijaus (kapitalo repatrijavimas), nes tyrimas atskleidė, kad dėl valstybės kišimosi esama kapitalo repatrijavimo apribojimų. Taip pat tas pats eksportuojantis gamintojas (bendrovė C) neįrodė, kad jis atitinka 5 kriterijų (valstybė nesikiša tokiu būdu, kad būtų įmanoma išvengti priemonių), nes nebuvo pateikta informacijos apie dvi susijusias Kinijoje įsikūrusias bendroves, todėl nebuvo esminių dokumentų, įrodančių, kad jis atitinka šį kriterijų.
- (50) Todėl nė vienas iš trylikos nagrinėjamųjų Kinijos eksportuojančių gamintojų netenkino pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje nustatytų sąlygų ir dėl to nė vienam iš jų nebuvo suteiktas individualus režimas.
- (51) Todėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 taikymo laikotarpiu šiems eksportuojantiems gamintojams turėtų būti nustatytas KLR taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas antidempingo muitas. Pradžioje to reglamento taikymo laikotarpis buvo 2006 m. spalio 7 d. – 2008 m. spalio 7 d. Inicijavus priemonių galiojimo termino peržiūrą laikotarpis 2009 m. gruodžio 30 d. buvo pratęstas iki 2011 m. kovo 31 d. Sprendimuose nustatytas pažeidimas, kad Sąjungos institucijos nenustatė, ar nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų gaminamiems produktams turėtų būti taikomas kitiems eksportuojantiems gamintojams taikomas muitas arba individualus muitas, arba atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER, nustatytas muitas.
- (52) Remiantis Teismo nustatytu pažeidimu nėra teisinio pagrindo nagrinėjamusius eksportuojančius gamintojus visiškai atleisti nuo bet kokio antidempingo maito jų gaminamiems produktams. Todėl nauju aktu, kuriuo pašalinamas Teismo nustatytas pažeidimas, turi būti iš naujo įvertinta tik taikytina antidempingo maito norma, o ne pačios priemonės.
- (53) Kadangi padaryta išvada, kad nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams turėtų būti iš naujo nustatytas pradžioje ginčijamu reglamentu ir Reglamentu (ES) Nr. 1294/2009 nustatyto dydžio muitas, taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams, Tarybos reglamento (EB) Nr. 388/2008 keisti nereikia. Tas reglamentas lieka galioti.

C. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS PO INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO

- (54) Minėti nustatyti faktai ir išvados buvo atskleisti suinteresuotosioms šalims ir joms buvo suteiktas laikotarpis pastaboms pareikšti. FESI, atstovaujanti importuotojams, įskaitant „Puma“, „Timberland“, „Clark“, kitą importuotoją ir vieną eksportuojantį gamintoją, kurio RER/individualaus režimo prašymui neturėjo įtakos dabartiniai įgyvendinimo veiksmai, pranešė apie save ir pateikė pastabas.

Tariamai procedūros pažeidimai

- (55) FESI ir vienas importuotojas tvirtino, kad dabartiniuose įgyvendinimo veiksmuose buvo padaryta keletas procedūrinių klaidų. Jie atkreipė dėmesį į tai, kad Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER prašymai jau buvo išnagrinėti ir atskleisti prieš Teisingumo Teismo sprendimą *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, t. y. 2015 m. gruodžio 3 d., ir Komisijos ketinimą iš naujo nustatyti importuojamai avalynei 16,5 % galutinį antidempingo muitą. Todėl šie vertinimai buvo atlikti be teisinio pagrindo ir jais buvo užbėgama už akių rengiamam Teisingumo Teismo sprendimui.

- (56) Komisija nesutinka su tokiu pareiškimu, nes ji tik pasiruošė galimam būsimam Teismo sprendimui. Tokiu pasiruošimu siekta užtikrinti gerą administravimą dėl toliau nurodytų priežasčių. Pirmą, neginčijama, kad Komisijai derėjo išnagrinėti RER/individualaus režimo prašymus. Tuo metu tebevykusiame Teismo procese vienintelis neišspręstas klausimas buvo tai, ar nesusijęs importuotojas, kaip antai „Clark“, „Puma“ ir „Timberland“, gali remtis šiuo pažeidimu. Kadangi buvo dvi pasirinkimo galimybės – taip arba ne, Komisija galėjo išskirtinai puikiai pasirengti tam atvejui, jei šiuo klausimu būtų priimtas neigiamas sprendimas. Antra, greitas perėjimas prie įgyvendinimo buvo būtinas tam, kad nacionalinės muitinės galėtų greitai išnagrinėti jau pateiktus kompensavimo prašymus, o visiems veiklos vykdytojams būtų suteikta teisinio tikrumo. Atmeta bet kokia galimybė, kad Teismo sprendimui galėjo būti daroma įtakos, nes tas sprendimas susijęs su kitu dalyku (t. y. ar importuotojai gali remtis teise į RER/individualaus režimo prašymų įvertinimą, kuri suteikta eksportuojantiems gamintojams).
- (57) Šios šalys dar teigė, kad pranešimu apie Sprendimo *C&J Clark International Limited* ir *Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, įgyvendinimą, kuris buvo paskelbtas vėliau, 2016 m. kovo 17 d. ⁽¹⁸⁾, negalėjo būti ištaisytos minėtos procedūrinės klaidos, nes suinteresuotosioms šalims jis nesuteikė tinkamos galimybės pasinaudoti teise į gynybą.
- (58) Kelios šalys taip pat tvirtino, kad joms turėjo būti leista susipažinti su visais pradinio tyrimo bylos dokumentais ir kad atskleidžiamos informacijos dokumentuose atitinkami eksportuojančių gamintojų pavadinimai neturėjo likti anonimiški.
- (59) Apibendrinant, šios šalys tvirtino, kad remiantis pirmiau išvardytomis procedūrinėmis klaidomis Komisija pažeidė pagrindinį ES teisinį pagrindą ir tokiu būdu piktnaudžiavo savo įgaliojimais.
- (60) Kita šalis suabejojo ryšiu tarp 55 konstatuojamojoje dalyje nurodyto informacijos atskleidimo ir naujausios atskleistos informacijos, kuri buvo atsiųsta 2016 m. gegužės 20 d., ir paprašė tai paaiškinti.
- (61) Pranešimas apie Teismo sprendimo įgyvendinimą buvo paskelbtas siekiant padidinti skaidrumą, vadovaujantis Komisijos politika dėl prekybos apsaugos tyrimų skaidrumo ir gavus bylas nagrinėjančio pareigūno prašymą po klausymo, kuriame dalyvavo viena iš šių kausimą iškelusių šalių. Komisija toliau mano, kad, griežtai vertinant, šis paskelbimas nebuvo teisiškai privalomas. Bet kuriuo atveju, net jei reikėjo, *quod non*, užtikrinti tinkamą procesą ir teisę būti išklausytam, šis paskelbimas ir tai, kad visoms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas, reiškia šių reikalavimų įvykdymą.
- (62) Buvo suteikta galimybė susipažinti su visais pradinio tyrimo bylos dokumentais, nors Komisija nemano, kad dabartiniam tyrimui galėtų būti aktuali bet kokia kita informacija, išskyrus nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER/individualaus režimo prašymus. Eksportuojančių gamintojų pavadinimus reikėjo palikti anonimiškus, kad būtų užtikrinta jų konfidencialios verslo informacijos apsauga, tačiau importavusių suinteresuotųjų šalių prašymu jos buvo informuotos apie tai, kurie importuotojai buvo jų importuotojai.
- (63) Antras informacijos atskleidimas tapo būtinas, nes dabar reglamentas aprėpia ir individualaus režimo prašymus, kurie iš pradžių nebuvo vertinti.
- (64) Dėl šių priežasčių turi būti atmesti visi tvirtinimai, susiję su procedūriniais pažeidimais.

Antidempingo tyrimo atnaujinimo teisinis pagrindas

- (65) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad dabartiniai įgyvendinimo veiksmai neturi teisinio pagrindo. Visų pirma, jos tvirtino, kad SESV 266 straipsnis negali būti taikomas, nes avalynei nustatytos galutinės priemonės baigė galioti 2011 m. kovo 31 d., todėl šių priemonių neteisėtumas nebedaro tolesnio poveikio. Šalys teigė, kad SESV 266 straipsniu nesiikiama atgaline data ištaisyti nebegaliojančių priemonių neteisėtumo. Šiam požiūriui pagrindo suteiktų SESV 263 ir 265 straipsniai, kuriuose nustatyti terminai, iki kada galima pateikti ieškinius dėl ES institucijų neteisėtų aktų arba dėl jų neveikimo. Dabartinis požiūris neturi precedento ir Komisija taip pat nepateikė jokių argumentų arba nenurodė ankstesnės Teismo praktikos, kuri leistų pagrįsti tai, kaip ji aiškina SESV 266 straipsnį.

- (66) Šalys taip pat teigė, kad, remiantis SESV 266 straipsniu, šiuo atveju tyrimas negali būti atnaujintas nuo to momento, kai buvo padarytas pažeidimas, nes be to, kad Teisingumo Teismas nustatė, jog trūksta argumentų, pažeidimas yra susijęs su pagrindinio reglamento esmine teisine nuostata, darančia poveikį visam dempingo, susijusio su Kinijos nagrinėjamaisiais eksportuojančiais gamintojais, tyrimui.
- (67) Be to, šalys tvirtino, kad nebegaliojančių priemonių ištaisyimas atgaline data pažeidžia teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Šalių teigimu, pirma, jos būtų gavusios patikinimą, kad priemonės nustojo galioti 2011 m. kovo 31 d. ir kad, atsižvelgiant į laiką, praėjusį nuo pradinio tyrimo, šalys turėjo teisę turėti pagrįstų lūkesčių, kad pradinis tyrimas nebus atnaujintas arba pradėtas iš naujo. Antra, pats faktas, kad per pradinį tyrimą RER prašymai nebuvo išnagrinėti per 3 mėnesių terminą, Kinijos eksportuojantiems gamintojams suteikė teisinio tikrumo, kad jų RER prašymai iš tikrųjų nebus peržiūrėti. Galiausiai šalys teigė, kad, atsižvelgiant į susijusių laikotarpių ilgumą, tyrimo atnaujinimas pažeidė visuotinį senaties principą, taikomą visomis teisinėmis aplinkybėmis.
- (68) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad nei SESV 266 straipsnis, nei pagrindinis reglamentas neleidžia atgaline data iš naujo nustatyti 16,5 % galutinio antidempingo muito Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importui.
- (69) Dėl tvirtinimo, kad aptariamoms priemonėms baigė galioti 2011 m. kovo 31 d. – Komisija nemato priežasčių, kodėl priemonės galiojimo pabaiga galėtų būti susijusi su galimybe Komisijai priimti naują aktą, kuriuo būtų pakeistas panaikintas aktas. Teismo sprendimas, kuriuo panaikinamas pradinis aktas, leidžia, remiantis Teismo praktika, iš naujo pradėti administracinę procedūrą, kuri gali būti atnaujinta nuo to momento, kai buvo padarytas pažeidimas.
- (70) Todėl antidempingo tyrimai yra vis dar neužbaigti, nes aktas, kuriuo tyrimai užbaigiami, yra panaikintas. Komisija privalo užbaigti šiuos tyrimus, nes pagrindiniame reglamente nustatyta, kad tyrimas turi būti užbaigtas Komisijos priimtu aktu.
- (71) Dėl tvirtinimo, kuris susijęs su taikymu atgaline data ir grindžiamas pagrindinio reglamento 13 straipsniu bei PPO antidempingo susitarimo 10 straipsniu – pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje, kurioje perimtas tekstas iš Antidempingo susitarimo 10 straipsnio 1 dalies, nustatyta, kad laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja sprendimas, priimtas atitinkamai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį arba 9 straipsnio 4 dalį. Šiuo atveju aptariami antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie į laisvą apyvartą išleisti po laikinojo reglamento ir ginčijamo (galutinio) reglamento, priimtų atitinkamai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį, įsigaliojimo. Tačiau taikymas atgaline data, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje, susijęs tik su situacija, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą prieš priemonių nustatymą, kaip matyti iš paties tos nuostatos teksto ir išimties, numatytos pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalyje ⁽¹⁹⁾.
- (72) Komisija taip pat pažymi, kad dabartiniu atveju nėra taikymo atgaline data ir nėra pažeidžiamas teisinis tikrumas ir teisėti lūkesčiai.
- (73) Dėl taikymo atgaline data – vertinant, ar priemonė yra taikoma atgaline data, pagal Teismo praktiką naujos taisyklės taikymas esant padėčiai, kuri tapo galutine (taip pat vadinama esama arba galutinai patvirtinta teisine padėtimi) ⁽²⁰⁾, atskiriamas nuo taikymo esant padėčiai, kuri susiklostė prieš įsigaliojant naujai taisyklei, bet kuri dar nėra galutinė (taip pat vadinama laikinąja padėtimi) ⁽²¹⁾.
- (74) Dabartiniu atveju padėtis, susijusi su nagrinėjamaisiais produktais, kurie buvo importuojami Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 taikymo laikotarpiu, dar netapo galutine, nes panaikinus ginčijamą reglamentą šiems produktams taikomas antidempingo muistas dar nebuvo galutinai nustatytas. Tuo pačiu metu, paskelbus pranešimą apie inicijavimą ir laikinąjį reglamentą, avalynės importuotojai buvo perspėti, kad toks muistas gali būti nustatytas. Pagal nusistovėjusią Sąjungos teismų praktiką veiklos vykdytojai negali įgyti teisėtų lūkesčių, kol institucijos nepriima akto, kuriuo užbaigiama galutine tapusi administracinė procedūra ⁽²²⁾.

- (75) Dabartinis reglamentas iš karto taikomas nepasibaigusios situacijos būsimoms pasekmėms: nacionalinės muitinės surinko muitus už avalynę. Kadangi buvo pateikti prašymai kompensuoti muitus ir dėl jų nebuvo priimtas galutinis sprendimas, jie reiškia nepasibaigusią situaciją. Dabartiniu reglamentu nustatoma šiam importui taikoma maito norma, tokiu būdu jis reglamentuoja nepasibaigusios situacijos būsimas pasekmes.
- (76) Bet kuriuo atveju, net jei ir pasireikštų taikymas atgaline data, kaip apibrėžta Sąjungos teisės aktuose, *quod non*, bet kuriuo atveju toks taikymas atgaline data būtų pagrįstas dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (77) Materialinės Sąjungos teisės normos gali būti taikomos situacijose, kurios buvo susiklosčiusios prieš joms įsigaliojant, jei pagal tokių normų sąlygas, tikslus ar bendrą sistemą visiškai aišku, kad jos turėjo įsigalioti ⁽²³⁾. Visų pirma Sprendime *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, konstatuota, kad: „nors apskritai pagal teisinio tikrumo principą Bendrijos priemonė negali įsigalioti jos nepaskelbus, išimtinėmis aplinkybėmis gali būti daroma priešingai, jei to reikia dėl siektino tikslo ir jei tinkamai atsižvelgiama į susijusių šalių teisėtus lūkesčius“ ⁽²⁴⁾.
- (78) Šiuo atveju siekiama laikytis Komisijos pareigos pagal SESV 266 straipsnį. Kadangi Teismas nustatė pažeidimą, susijusį tik su taikytinos maito normos nustatymu, o ne su pačių priemonių nustatymu (t. y. susijusį su išvada dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų), nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai negalėjo turėti teisėtų lūkesčių, kad nebus nustatyta jokių galutinių antidempingo priemonių. Taigi, priemonių nustatymas, nors buvo įvykdytas atgaline data, *quod non*, negali būti vertinamas kaip teisėtų lūkesčių pažeidimas.
- (79) Be to, kalbant apie teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugą pirmiausia pastebėtina, kad pagal Teismo praktiką importuotojai negali prašyti teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos, jei jie buvo perspėti apie artėjančius Sąjungos prekybos politikos pokyčius ⁽²⁵⁾. Dabartiniu atveju Oficialiajame leidinyje paskelbus pranešimą apie inicijavimą ir laikinąjį reglamentą (kurie vis dar yra Sąjungos teisinės tvarkos dalis) importuotojai buvo perspėti apie tai, kad nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų gaminamiems produktams gali būti nustatytas antidempingo maitas. Todėl nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai negalėjo remtis Sąjungos teisės bendraisiais teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principais.
- (80) Tikriau sakant, ekonominės veiklos vykdytojai, importuodami avalynę, puikiai žinojo, kad šiam importui taikomas maitas. Jie atsižvelgė į tą maitą nustatydami pardavimo kainas ir vertindami ekonominę riziką. Todėl jie neįgijo teisinio tikrumo ar teisėtų lūkesčių, kad importui nebus taikomas maitas, ir paprastai perkėlė maitą savo pirkėjams. Todėl Sąjunga suinteresuota šiuo metu nustatyti taikytiną maito normą, užuot sudariusi sąlygas nagrinėjamiems importuotojams gauti nenumatytą pelną, nes taip jie praturtėtų be pagrįstos priežasties.
- (81) Taigi, nebuvo pažeisti nei senaties, teisinio tikrumo ar teisėtų lūkesčių principai, nei pagrindinio reglamento ir Antidempingo susitarimo nuostatos.
- (82) Dėl tvirtinimo, kad sprendimą dėl RER taikymo reikėjo priimti per tris mėnesius nuo inicijavimo, primenama, kad, remiantis pagal Teismo praktiką, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antroje pastraipoje nėra nurodyta, kokios būtų pasekmės, jei Komisija viršytų trijų mėnesių terminą. Todėl Bendrasis Teismas mano, kad vėlesniu etapu priėmus sprendimą dėl RER poveikis reglamento, kuriuo nustatomos galutinės priemonės, pagrįstumui nedaromas, jei pareiškėjai nėra įrodę, kad, jei Komisija nebūtų viršijusi trijų mėnesių laikotarpio, Taryba būtų galėjusi priimti kitokį reglamentą, kuris būtų palankesnis jų interesų atžvilgiu, nei ginčijamas reglamentas ⁽²⁶⁾. Be to, Teismas pripažino, kad institucijos gali keisti RER vertinimą, kol nepriimtos galutinės priemonės ⁽²⁷⁾.

- (83) Ši Teismo praktika sprendimais *Brosmann* ir *Aokang* nebuvo panaikinta. Sprendimuose *Brosmann* ir *Aokang* Teismas atsižvelgia į tai, kad Komisija privalo vertinimą atlikti per tris mėnesius, kad galėtų įrodyti, kad pareiga atlikti tokį vertinimą nepriklauso nuo to, ar Komisija atlieka atranką. Teismas nepareiškė nuomonės dėl to, kokios būtų teisinės pasekmės, jei Komisija sprendimą dėl RER vertinimo priimtų vėlesniu tyrimo etapu. Teismas tik nusprendė, kad institucijos negalėjo visiškai ignoruoti RER prašymų ir vėliausiai turėjo juos įvertinti nustatydamos galutines priemones. Ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje Teismo sprendimai patvirtina cituojamą Teismo praktiką.
- (84) Dabartiniu atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai neįrodė, kad, jei Komisija RER vertinimą būtų atlikusi per tris mėnesius po antidempingo tyrimo inicijavimo 2005 m., Taryba būtų galėjusi priimti kitokią reglamentą, kuris būtų palankesnis jų interesų atžvilgiu, nei ginčijamas reglamentas. Todėl tvirtinimas dėl RER prašymo vertinimo termino atmetamas.
- (85) Taip pat buvo tvirtinama, kad, kadangi pažeidimas padarytas RER vertinimo metu, Komisija privalėjo atnaujinti tyrimą sugrįždama į tą momentą, kai laikinosios priemonės dar nebuvo nustatytos.
- (86) Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad laikinosios priemonės nėra būtinas tyrimo etapas, tačiau jos yra autonominis veiksmas, kurio poveikis pasibaigia nustatčius galutines priemones⁽²⁸⁾. Vienintelis esminis procedūros etapas prieš priimant galutines priemones yra inicijavimas. Todėl šis argumentas yra netinkamas.
- (87) Kai kurios šalys, pateikusios nuorodą į Bendrojo teismo sprendimą *IPS prieš Tarybą*, T-2/95, atkreipė dėmesį į formalų skirtumą tarp tyrimo (angl. *investigation*) ir tyrimo procedūros (angl. *proceeding*) ir teigė, kad užbaigus tyrimo procedūrą, kaip buvo šiuo atveju, jos daugiau nebegalima atnaujinti.
- (88) Komisija neįžvelgia jokio esminio skirtumo tarp sąvokų „tyrimas“ ir „tyrimo procedūra“. Pagrindiniame reglamente ir Teismo praktikoje jos vartojamos kaip sinonimai. Bet kuriuo atveju sprendimas byloje T-2/95 turi būti aiškinamas atsižvelgiant į sprendimą dėl apeliacinio skundo toje byloje.
- (89) Kelios šalys taip pat tvirtino, kad SESV 266 straipsnis neleidžia iš dalies įgyvendinti Teisingumo Teismo sprendimo, o šiuo atveju – perkelti prievolę įrodyti. Taigi, jos tvirtino, kad Komisija neteisingai įvertino tik tų eksportuojančių gamintojų, kurie buvo kompensavimo prašymus pateikusių importuotojų tiekėjai, RER/individualaus režimo prašymus. Šios šalys savo teiginį pagrindė aiškinimu, kad Teisingumo Teismo sprendimo *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE*, sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14, poveikis yra *erga omnes* ir kad negalima atmesti galimybės, kad RER/individualaus režimo prašymų dabartinio vertinimo rezultatai taip pat turi poveikio muitui, taikomam visiems kitiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams. Todėl šios šalys teigė, kad Komisija turėjo įvertinti visus RER/individualaus režimo prašymus, kurie buvo pateikti per pradinį tyrimą.
- (90) Be to, šios šalys nesutiko, kad prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujančiam teikti RER/individualaus režimo prašymą, ir teigė, kad 2005 m. gamintojai buvo atleisti nuo šios prievolės, kai per pradinį tyrimą pateikė RER/individualaus režimo prašymus. Jos taip pat nesutiko, kad Teisingumo Teismo sprendimą *C & J Clark International Limited* ir *Puma SE* sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14 galima įgyvendinti tiesiog įvertinant neatrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktus RER/individualaus režimo prašymus, nes Teisingumo Teismas konkrečiai nenurodė, kad įvardytas paskelbimas negaliojančiu iš tikrųjų apsiriboja tik šiuo aspektu.
- (91) Komisija mano, kad Teismo sprendimą būtina įgyvendinti tik tų eksportuojančių gamintojų, kurių ne visi importo sandoriai tapo galutiniais, atžvilgiu. Pasibaigus Bendrijos muitinės kodekse numatytam trejų metų senaties terminui, muitas tikrai tapo galutiniu, kaip patvirtinta Teismo sprendimuose. Galimybė, kad daromas koks nors poveikis kitiems eksportuotojams nustatytam muitui, atmetama, nes buvo įvertintas atrinktų bendrovių RER/individualaus režimo prašymas, o tai, kad vienai neatrinktai bendrovei buvo suteiktas RER/individualus režimas, nedaro poveikio kitiems eksportuotojams nustatyto maito normai.

- (92) Prievolė įrodyti neapsiriboja prašymo pateikimu. Ji susijusi su prašymo turiniu – jame turi būti įrodyta, kad yra įvykdytos visos RER/individualiam režimui reikalingos sąlygos.
- (93) Vienintelis Teismo sprendimuose nustatytas pažeidimas yra tai, kad nebuvo įvertinti RER/individualaus režimo prašymai.

Teisinis pagrindas iš naujo nustatyti muitus

- (94) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija neturėjo taikyti dviejų skirtingų teisinių režimų, t. y. pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, vertindama eksportuojančių gamintojų individualaus režimo prašymus ir dabartinio pagrindinio reglamento, į kurį buvo įtraukti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1168/2012⁽²⁹⁾ padaryti pakeitimai, kuriais nustatomos komiteto procedūros, *inter alia*, prekybos apsaugos srityje, ir tokiu būdu Komisijai perduodamas įgaliojimas priimti sprendimą.
- (95) Šios šalys taip pat pakartojo, kad SESV 266 straipsnis neleidžia atgaline data nustatyti antidempingo muitų, o tai taip pat būtų patvirtinta Teisingumo Teismo sprendimu *IPS prieš Tarybą*, C-459/98P, ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1515/2001 dėl priemonių, kurių gali imtis Bendrija remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais⁽³⁰⁾. Jos teigė, kad Komisija nepateikė jokio tinkamo pagrindimo, leidžiančio nukrypti nuo netaikymo atgaline data principo, todėl taip ji pažeidė teisėtų lūkesčių principą.
- (96) Viena suinteresuotoji šalis tvirtino, kad bet koks priemonių nustatymas neturėtų pagrindo, nes pasibaigė Bendrijos mokesčių kodekso 103 straipsnyje nustatytas senaties terminas. Todėl antidempingo muitų rinkimas pažeistų gero administravimo principą, taip pat pagrindinio reglamento 21 straipsnį ir tai reikštų piktnaudžiavimą įgaliojimais.
- (97) Kelios šalys taip pat teigė, kad galutinių antidempingo priemonių nustatymas Kinijos eksportuojančių gamintojų, susijusių su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais, importui reiškia, kad i) su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susiję importuotojai diskriminuojami su sprendimų *Brosmann* ir *Aokang* įgyvendinimu susijusių importuotojų atžvilgiu, nes pastariesiems buvo kompensuoti sumokėti muitai už importuotą avalynę iš penkių su šiais Teismo sprendimais susijusių eksportuojančių gamintojų, ir kad ii) su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susiję eksportuojantys gamintojai diskriminuojami su sprendimais *Brosmann* ir *Aokang* susijusių penkių eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, nes pastariesiems nebuvo nustatyta jokių muitų priėmus 2014 m. kovo 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurią pagamino bendrovės *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* ir *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd*⁽³¹⁾.
- (98) Buvo tvirtinama, jog toks diskriminavimas rodo, kad ES teisė aiškinama ir taikoma nevienodai, o tai pažeidžia pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę apsaugą.
- (99) Dėl tariamo skirtingų teisinių režimų taikymo – Komisija mano, kad tai kyla iš skirtingų pereinamojo laikotarpio taisyklių, pateiktų trijuose reglamentuose, kuriais iš dalies keičiamas aktualus pagrindinis reglamentas.
- (100) Pirma, Reglamento (ES) Nr. 765/2012 (vadinamojo pakeitimo dėl tvirtinimo detalių, susijusio su individualiu režimu) 2 straipsnyje nustatyta, kad „nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos jis taikomas visiems tyrimams, pradėtiems remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1225/2009“. Kadangi dabartinis tyrimas inicijuotas prieš šią datą, šiuo atveju tuo reglamentu padaryti pagrindinio reglamento pakeitimai netaikomi.
- (101) Antra, Reglamento (ES) Nr. 1168/2012 (vadinamojo pakeitimo dėl *Brosmann*, susijusio su rinkos ekonomikos režimu) 2 straipsnyje nustatyta, kad „šis reglamentas taikomas visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d.“. Todėl, jei Komisija būtų vadovavusis griežtu požiūriu, net nebūtų buvę būtina įvertinti neatrinktų bendrovių RER prašymus, nes 2012 m. gruodžio 15 d. jos prarado teisę į RER vertinimą. Tačiau Komisija mano, kad tokį traktavimą būtų sudėtinga suderinti su jos pareiga įgyvendinti Teismo

sprendimus. Taip pat manytina, kad Reglamentu (ES) Nr. 1168/2012 visiškai neuždraudžiama nagrinėti neatrinktų bendrovių RER prašymų, kadangi individualaus režimo atveju jis leidžia tokią nagrinėjimą. Analogiškai laikytina, kad ši leidžianti nukrypti nuostata yra taikytina dabartiniu atveju. Komisijos manymu, kaip alternatyvą dabartiniu atveju taikant Reglamentą (ES) Nr. 1168/2012 rezultatas būtų toks pats, nes visi RER prašymai būtų automatiškai atmesti neatliekant vertinimo.

- (102) Trečia, dėl komiteto procedūrų – Reglamento (ES) Nr. 37/2014 3 straipsnyje nustatyta, kad aktai lieka Tarybos kompetencija, jeigu Komisija priėmė aktą, buvo pradėtos konsultacijos arba Komisija priėmė pasiūlymą. Dabartiniu atveju tokių veiksmų nebuvo imtasi siekiant įgyvendinti Teismo sprendimą prieš įsigaliojant tam reglamentui.
- (103) Dėl galutinių antidempingo muitų nustatymo atgaline data – atkreipiamas dėmesys į argumentus, išdėstytus 73–81 konstatuojamosiose dalyse, kuriose šie tvirtinimai jau buvo išsamiai apsvarstyti.
- (104) Dėl diskriminavimo – Komisija pažymi, kad eksportuojantys gamintojai ir tam tikri importuotojai, kuriems taikomas dabartinis reglamentas, Sąjungos teismuose yra teisiškai apsaugoti nuo šio reglamento. Kiti importuotojai yra šitaip apsaugoti per nacionalinius teismus ir tribunolus, kurie priima sprendimus dėl bendrosios Sąjungos teisės.
- (105) Tvirtinimas dėl diskriminavimo yra lygiai taip pat nepagrįstas. Faktinė ir teisinė importuotojų, kurie importavo iš bendrovės „Brosman“ ir kitų keturių eksportuojančių gamintojų, padėtis yra kitokia, todėl, kad jų eksportuojantys gamintojai nusprendė kvestionuoti ginčijamą reglamentą, ir todėl, kad jų sumokėti muitai buvo kompensuoti, taigi jie yra apsaugoti pagal Bendrijos muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalį. Kiti veiklos vykdytojai tokio užginčijimo neinicijavo ir jiems tokie muitai nebuvo kompensuoti. Komisija pradeda ruošti įgyvendinimui Kinijos eksportuojančių gamintojų „Clark“, „Puma“ ir „Timberland“ atžvilgiu; vėlesniu etapu visų kitų neatrinktų KLR ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų ir jų importuotojų atžvilgiu bus imtasi tokių pačių veiksmų pagal šiame reglamente nustatytą tvarką.
- (106) Tos pačios suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad pagrindinio reglamento 14 straipsnis negali būti teisinis pagrindas trukdyti taikyti Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnį, o Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnis yra taikomas nepriklausomai nuo bet kokio pagal pagrindinį reglamentą priimamo sprendimo arba Komisijos pareigų pagal SESV 266 straipsnį.
- (107) Tokiomis aplinkybėmis buvo tvirtinama, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio taikymas priklauso išimtinai nacionalinių muitinių kompetencijai, ir pagal ją pastarosios privalo kompensuoti sumokėtus muitus, kurie teisiškai nebuvo privalomi. Susijusios suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad Bendrijos muitinės kodekso 236 straipsnio taikymas negali priklausyti nuo pagrindinio reglamento 14 straipsnio taikymo arba pagrindinio reglamento 14 straipsnis negali būti viršesnis, nes abu teisės aktai yra antrinės teisės aktai, todėl vienas kito nepakeičia. Be to, į pagrindinio reglamento 14 straipsnį įtrauktos specialios nuostatos dėl tyrimų ir procedūrų, atliekamų pagal šį pagrindinį reglamentą, ir šis straipsnis nėra taikomas kuriai nors kitai teisinei priemonei, pvz., Bendrijos muitinės kodeksui.
- (108) Komisija pažymi, kad nustatant antidempingo muitus Bendrijos muitinės kodeksas automatiškai netaikomas, bet į jį tik daroma nuoroda reglamente, kuriuo nustatomi antidempingo muitai. Pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnį Komisija, užuot taikiusi tam tikras kodekso nuostatas, gali nuspręsti sukurti specialias taisykles. Bendrijos muitinės kodeksas taikomas tik remiantis Tarybos ir Komisijos įgyvendinimo reglamentuose į jį daroma nuoroda, todėl pagal normų hierarchiją jis neturi tos pačios galios kaip pagrindinio reglamento 14 straipsnis – jis yra antraeilis ir gali būti laikomas netaikytinu arba gali būti taikomas kitaip.

Tinkamas motyvų nurodymas

- (109) Pirmiau minėtos suinteresuotosios šalys tvirtino, kad Komisija pažeidė SESV 296 straipsnį, nes tinkamai nenurodė motyvų ir teisinio pagrindo, kuriais remiantis atgaline data buvo iš naujo nustatyti muitai ir todėl su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusiems importuotojams nebuvo kompensuoti sumokėti muitai.

- (110) Nebuvo pateikta tinkamų motyvų, visų pirma susijusių su i) tuo, kad nenurodytas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis iš naujo pradėtas tyrimas, ir nebuvo paskelbtas atitinkamas pranešimas apie tai, kad tyrimas pradėtas iš naujo; ii) tuo, kad Bendrojo Teismo sprendimas buvo įgyvendintas tik iš dalies – buvo tik įvertinti RER/individualaus režimo prašymai, kuriuos pateikė tie eksportuojantys gamintojai, su kuriais susiję importuotojai buvo pateikę kompensavimo prašymus; iii) nukrypimu nuo principo, kad antidempingo muitai netaikomi atgaline data; iv) pagrindinio reglamento prieš jo 2012 m. rugsėjo 6 d. pakeitimą taikymu vertinant eksportuojančių gamintojų individualaus režimo prašymus ir dabartinio pagrindinio reglamento su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) Nr. 1168/2012, taikymu dėl taikytinų sprendimų priėmimo procedūrų ir v) nereagavimu į šių šalių pateiktus teisinius argumentus po to, kai Komisija atskleidė informaciją, susijusią su Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER prašymų vertinimu, kuris buvo atliktas 2015 m. gruodžio 15 d.
- (111) Dėl nenurodyto teisinio pagrindo iš naujo pradėti tyrimą – Komisija primena 15 konstatuojamojoje dalyje paminėtą Teismo praktiką, pagal kurią ji gali atnaujinti tyrimą nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas. Taip buvo po inicijavimo. Komisija teisiškai neprivalo paskelbti pranešimo apie tai, kad tyrimas pakartotinai inicijuojamas, atnaujinamas arba pradedamas iš naujo. Tikriaus sakant, toks yra automatinis sprendimo, kurį institucijos turi įgyvendinti, poveikis.
- (112) Pagal Teismo praktiką antidempingo reglamento teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į objektyvias Sąjungos teisės normas, o ne į sprendimų priėmimo praktiką, net tais atvejais, kai tokia praktika egzistuoja (tai netaikytina aptariamam atveju) ⁽³²⁾. Taigi dėl to, kad Komisija anksčiau tam tikrais atvejais galbūt yra taikiusi skirtingą praktiką, negali kilti teisėtų lūkesčių. Juo labiau taip yra dėl to, kad pirmiau nurodyta praktika neatitinka dabartinės bylos faktinės ir teisinės padėties, o skirtumus galima paaiškinti remiantis faktiniais ir teisiniais šios bylos skirtumais.
- (113) Nustatyti tokie skirtumai: Teismo nustatytas pažeidimas susijęs ne su išvadomis dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų, taigi ir ne su pačiu muto nustatymo principu, o tik su tiksliu muto norma. Ankstesni panaikinimai, kuriais rėmėsi suinteresuotosios šalys, buvo kaip tik susiję su išvadomis dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų. Todėl institucijų nuomone, tiksliau buvo priimti naujas priemonės ateičiai.
- (114) Visų pirma, nagrinėjant šią bylą suinteresuotųjų šalių nereikėjo prašyti papildomos informacijos. Tikriaus sakant, Komisija turėjo įvertinti jai pateiktą informaciją, kuri nebuvo įvertinta prieš priimant Reglamentą (EB) Nr. 1472/2006. Bet kokiu atveju anksčiau kitose bylose taikyta praktika nesuteikia tikslų ir besąlygiškų garantijų, kad taip bus ir šioje byloje.
- (115) Galiausiai, visoms šalims, kurių atžvilgiu vykdomas tyrimas, t. y. nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams, taip pat Teismo tebenagrinėjamų bylų šalims ir asociacijoms, atstovaujančioms vienai iš šių šalių, buvo pranešta atskleidus atitinkamus faktus, kuriais remdamasi Komisija ketina priimti šį RER vertinimą. Tokiu būdu jų teisės į gynybą yra apsaugotos. Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad antidempingo tyrimo metu nesusiję importuotojai neturi teisės į gynybą, nes toks tyrimas nėra nukreiptas prieš juos ⁽³³⁾.
- (116) Dėl dalinio Teismo sprendimų įgyvendinimo – tai, ar institucijos turi įgyvendinti sprendimą ir kokia apimtimi, priklauso nuo konkretaus Teismo sprendimo turinio. Visų pirma, tai, ar galima patvirtinti muitus, nustatytus importui, kuris buvo vykdomas prieš Teismui priimant sprendimą, priklauso nuo to, ar Teismo sprendime nustatytas pažeidimas turi poveikio išvadai dėl paties žalingo dempingo ar tik tikslios muto normos apskaičiavimui. Pastaruoju atveju, kuris yra aktualus aptariamai situacijai, nėra pagrindo kompensuoti visus muitus. Tikriaus sakant, pakanka nustatyti teisingą muto normą ir kompensuoti bet kokią galimą skirtumą (muto normos nebūtų galima padidinti, kadangi padidinta dalis reikštų muto nustatymą atgaline data).
- (117) Ankstesni suinteresuotųjų šalių nurodyti panaikinimai buvo susiję su išvada dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų (atsižvelgiant į nustatytus faktus, faktų įvertinimą arba teises į gynybą).
- (118) Šie panaikinimai buvo daliniai arba visiški.

- (119) Sąjungos teismai taiko dalinio panaikinimo metodą, pagal kurį, remdamiesi turimais faktais apie bylą, jie patys gali padaryti išvadą, kad institucijos turėjo leisti atlikti tam tikrą koregavimą arba tam tikrais atvejais turėjo naudoti kitą apskaičiavimo metodą, pagal kurį būtų buvęs nustatytas mažesnis muitas (bet nekvestionavo išvadų dėl dempingo, žalos ir Sąjungos interesų). (Mažesnis) muitas lieka galioti tiek laikotarpiu iki panaikinimo, tiek ir po panaikinimo ⁽³⁴⁾. Siekdamas vykdyti Teismo sprendimą, institucijos perskaičiuoja muitą ir iš dalies pakeičia reglamentą, kuriuo nustatomas atitinkamas muitas praėjusiam ir būsimam laikotarpiui. Jos taip pat nurodo nacionalinėms muitinėms kompensuoti skirtumą, jeigu tokie prašymai buvo pateikti laiku ⁽³⁵⁾.
- (120) Sąjungos teismai patvirtina visišką panaikinimą, kai, remdamiesi bylos faktais, jie patys negali nustatyti, ar institucijos buvo teisios darydamos prielaidą, kad buvo vykdomas dempingas, daroma žala ir buvo Sąjungos interesų, kadangi institucijos turėjo pakartotinai atlikti dalį savo tyrimo. Sąjungos teismai neturi kompetencijos atlikti tyrimą vietoj Komisijos, todėl jie visiškai panaikino reglamentus, kuriais nustatomi galutiniai muitai. Dėl to tik priėmus sprendimą dėl muitų panaikinimo, institucijos pagrįstai nustatė, kad esama trijų reikalavimų, būtinų norint nustatyti priemones. Tiek pagal pagrindinį reglamentą, tiek pagal Antidempingo susitarimą draudžiama nustatyti galutinius muitus importui, kuris buvo vykdomas prieš tai, kai buvo pagrįstai nustatyta, kad buvo vykdomas dempingas, daroma žala ir esama Sąjungos interesų. Todėl, siekiant užbaigti šiuos tyrimus, institucijų priimtais aktais galutiniai muitai buvo nustatyti tik ateičiai ⁽³⁶⁾.
- (121) Dabartinis atvejis skiriasi nuo ankstesnių (dalinių ar visiškų) panaikinimų, nes jis nėra susijęs su pačiu dempingo vykdymu, žalos darymu ir Sąjungos interesų egzistavimu, o tik su tinkamos maito normos parinkimu (t. y. su galimybe pasirinkti taikyti maito normą, nustatytą vienintelei atrinktai bendrovei, kuriai suteiktas RER, arba maito normą, taikomą visoms kitoms bendrovėms). Todėl ginčijamas ne pats principinis maito nustatymas, o tik tikslī maito suma (kitai p tariant, nustatymo metodas). Ir koregavimas, jeigu toks įmanomas, gali būti daromas tik maitą sumažinant.
- (122) Priešingai nei ankstesniais dalinio panaikinimo atvejais, kurie aptarti 119 konstatuojamojoje dalyje, šiuo atveju Teismas negalėjo nuspręsti, ar turėjo būti nustatyta nauja (mažesnė) maito norma, nes norint priimti tokį sprendimą pirmiausia reikia įvertinti RER prašymą. RER prašymų vertinimo užduotis priklauso išimtinai Komisijos kompetencijai. Todėl Teismas negali atlikti šio tyrimo vietoj Komisijos neviršydamas savo įgaliojimų.
- (123) Priešingai nei ankstesniais visiško panaikinimo atvejais, šiuo atveju nebuvo panaikintos išvados dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų. Todėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 priėmimo metu išvados dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų buvo nustatytos pagrįstai. Dėl to nesama priešasčių, dėl kurių galutiniai antidempingo muitai būtų iš naujo nustatyti tik ateičiai.
- (124) Tad bet kokiu atveju dabartinis reglamentas nenukrypsta nuo institucijų sprendimų priėmimo praktikos, net jeigu šis klausimas ir būtų aktualus.
- (125) Suinteresuotosios šalys taip pat teigė, kad panaikinus antidempingo muitus, importuotojai negalėtų neteisėtai praturtėti, kaip tvirtina Komisija, nes įtraukę muitą į pardavimo kainą šie importuotojai galėjo patirti nuostolių dėl sumažėjusių pardavimo apimčių.
- (126) Pagal Teisingumo Teismo praktiką pripažįstama, kad galima atsisakyti grąžinti neteisėtai surinktus mokesčius, jei juos grąžinus gavėjai neteisėtai praturtėtų ⁽³⁷⁾. Komisija pažymi, kad suinteresuotosios šalys neginčia, kad muitas buvo perkeltas į tolesnę pardavimo grandį ir nepateikia jokių įrodymų apie sumažėjusias pardavimo apimtis, ir kad bet kuriuo atveju Teisingumo Teismo praktikoje dėl neteisėto praturtėjimo atsižvelgiama tik į tolesnį muitų perkėlimą, o ne galimą perkėlimo antrinį poveikį.
- (127) Dėl tariamo nukrypimo nuo netaikymo atgaline data principo – atkreipiamas dėmesys į 76–81 konstatuojamąsias dalis, kuriose šis klausimas buvo išsamiai apsvarstytas.
- (128) Dėl tariamo dviejų skirtingų teisinių pagrindų taikymo vykdant dabartinius įgyvendinimo veiksmus – atkreipiamas dėmesys į 99–102 konstatuojamąsias dalis, kuriose šis klausimas buvo išsamiai apsvarstytas.

- (129) Galiausiai dėl šių šalių pastabų, pateiktų atskleidus informaciją apie Kinijos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų RER vertinimą – laikoma, kad dabartiniame reglamente jų klausimas buvo visiškai išspręstas.

Kiti procedūriniai klausimai

- (130) Minėtos suinteresuotosios šalys tvirtino, kad su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusiems eksportuojantiems gamintojams turėjo būti suteiktos procesinės teisės, kurios yra tokios pačios kaip ir per pradinį tyrimą atrinktiems eksportuojantiems gamintojams suteiktos teisės. Jos teigė, kad, visų pirma, Kinijos eksportuojantiems gamintojams nebuvo suteikta galimybė papildyti savo RER/individualaus režimo prašymų anketas atsiunčiant raštus dėl pateiktos informacijos neišsamumo, o vietoj tikrinimų vietoje buvo atlikta tik dokumentų analizė. Be to, Komisija neužtikrino, kad nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams būtų tinkamai atskleista informacija apie RER/individualaus režimo prašymų vertinimą, nes atliekant pradinį tyrimą šie vertinimai buvo nusiųsti tik šių bendrovių teisiniam atstovams.
- (131) Taip pat buvo tvirtinama, kad su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusiems eksportuojantiems gamintojams nebuvo suteiktos tokios pačios procesinės garantijos kaip kad būna suteikiamos per standartinius antidempingo tyrimus – buvo taikomi griežtesni standartai. Komisija neatsižvelgė į laiko tarpą nuo RER/individualaus režimo prašymų pateikimo per pradinį tyrimą iki šių prašymų įvertinimo. Be to, RER/individualaus režimo prašymams užpildyti eksportuojantiems gamintojams vietoj, kaip yra įprasta, 21 dienos per pradinį tyrimą buvo suteikta tik 15 dienų.
- (132) O vienas iš importuotojų tvirtino, kad eksportuojančių gamintojų procesinės teisės buvo pažeistos, nes jie nebegalėjo pateikti reikšmingų pastabų arba papildomos informacijos, pagrindžiančios prieš 11 metų pateiktus prašymus, nes bendrovės jau gali nebeegzistuoti arba jau gali nebebūti susijusių dokumentų.
- (133) Ta pati šalis tvirtino, kad, priešingai nei per pradinį tyrimą, šiuo metu iš naujo nustačius priemones poveikis būtų padarytas tik Sąjungos importuotojams, tačiau jie neturėtų galimybės pateikti reikšmingos informacijos.
- (134) Taip pat tvirtinta, kad Komisija *de facto* vadovavosi faktais, nustatytais remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi, nors Komisija nesilaikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalyje nustatytų procedūrinių taisyklių.
- (135) Komisija pažymi, kad pagal pagrindinį reglamentą Komisija eksportuojančioms bendrovėms, prašančioms suteikti RER/individualų režimą, neprivalo suteikti galimybės nurodyti trūkstamą faktinę informaciją. Ji primena, kad, remiantis Teismo praktika, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujantiems teikti RER/individualaus režimo prašymą. Todėl 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, jog tokio gamintojo pateiktame prašyme turi būti pateikta pakankamai toje nuostatoje nustatytų įrodymų, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Taigi, kaip Teismas konstatavo sprendimuose *Brosmann* ir *Aokang*, institucijos neprivalo įrodyti, kad gamintojas netenkina šiam statusui pripažinti nustatytų sąlygų. Yra priešingai – būtent Komisija, norėdama taikyti RER/individualų režimą, turi įvertinti, ar nagrinėjamo gamintojo pateiktos informacijos pakanka įrodyti, kad kriterijai, nurodyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje, yra tenkinami (žr. 31 konstatuojamąją dalį). Teisė būti išklaustyti yra susijusi su šių faktų vertinimu, tačiau neapima teisės pateikti trūkstamą informaciją. Priešingu atveju eksportuojantis gamintojas galėtų užtęsti vertinimą neribotam laikui, kiekvieną kartą vis pateikdamas dalį informacijos.
- (136) Dėl to primenama, kad Komisija neprivalo prašyti eksportuojančio gamintojo, kad jis papildytų RER/individualaus režimo prašymą. Kaip minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, Komisija savo vertinimą gali pagrįsti eksportuojančio gamintojo pateikta informacija. Bet kuriuo atveju nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai neužginčijo Komisijos atlikto jų RER/individualaus režimo prašymų vertinimo ir nenurodė, kuriais dokumentais ar kuriais

asmenimis jie nebegalėjo remtis. Todėl tvirtinimas yra toks abstraktus, kad institucijos, vertindamos RER/individualaus režimo prašymus, negali atsižvelgti į šiuos sunkumus. Kadangi šis argumentas pagrįstas hipoteze ir tiksliai nebuvo nurodyta, kokių dokumentų jau nebėra, kurie darbuotojai jau nebedirba ir kaip šie dokumentai bei darbuotojai yra svarbūs vertinant RER/individualaus režimo prašymą, argumentą teko atmesti.

- (137) Dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies *de facto* taikymo – jis automatiškai nereikalauja kartu taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies. Tai būtina tik tais atvejais, kai Komisija turi atmesti suinteresuotos šalies pateiktą informaciją. Dabartiniu atveju Komisija patvirtino nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją ir šia informacija grindė savo vertinimą. Tai nėra turimų faktų naudojimas. Tikriausiai, Komisija neatmetė jokios informacijos.

Sąjungos interesai

- (138) Vienas importuotojas tvirtino, kad Komisija neišnagrinėjo, ar nustatyti antidempingo muitai atitiks Sąjungos interesus, ir teigė, kad šios priemonės prieštarauja Sąjungos interesams, nes i) priemonės jau padarė numatytą poveikį, kai buvo nustatytos pirmą kartą; ii) priemonės neatneš Sąjungos pramonei papildomos naudos; iii) priemonės neturės poveikio eksportuojantiems gamintojams ir iv) dėl priemonių smarkiai išaugs Sąjungos importuotojų išlaidos.
- (139) Dabartinis atvejis susijęs tik su RER/individualaus režimo prašymais, nes Sąjungos teismai nustatė tik su šiuo aspektu susijusią teisinę klaidą. Kalbant apie Sąjungos interesus, toliau visapusiškai galioja pradiniame reglamente pateiktas vertinimas. Be to, dabartinė priemonė yra pateisinama, nes ja siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus.

Akivaizdžios RER/individualaus režimo prašymų vertinimo klaidos

i) RER vertinimas

- (140) FESI ir „Puma“ užginčijo Komisijos atliktą jų Kinijos tiekėjų RER prašymų vertinimą ir pareiškė, kad jie buvo atmesti iš esmės dėl to, kad nebuvo pateikta išsami informacija. Dėl 1 kriterijaus – šios šalys tvirtino, kad Komisija ne tik nedėjo jokių pastangų trūkstamai informacijai gauti, bet ir nenurodė, kokia informacija būtų buvusi būtina parodyti, kad nebuvo didelio valstybės kišimosi nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams priimant verslo sprendimus. Dėl 3 kriterijaus – šios šalys atkreipė dėmesį į Teisingumo Teismo sprendimą *Xinyi OV prieš Komisiją*, T-586/14, ir tvirtino, kad mokesčių paskatos arba lengvatiniai mokesčių režimai nereiškia jokio iškraipymo arba su rinkos ekonomika nesuderinamo elgesio.
- (141) Remdamosi šiuo pagrindu, šalys tvirtino, kad Komisija, taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, padarė akivaizdžią klaidą ir taip pat nenurodė tinkamų motyvų, dėl kurių atmetė eksportuojančių gamintojų RER prašymus.
- (142) Dėl su 1 kriterijumi susijusios trūkstamos informacijos – atkreipiamas dėmesys į 135 konstatuojamąją dalį, kurioje paaiškinta, kad pagal pagrindinį reglamentą Komisija eksportuojančioms bendrovėms, prašančioms suteikti RER, neprivalo suteikti galimybės nurodyti trūkstamą faktinę informaciją, o prievolė įrodyti iš tikrųjų tenka eksportuojančiam gamintojui, pageidaujanciam teikti RER prašymą.
- (143) Dėl 3 kriterijaus – paaiškinama, kad mokesčių paskatos arba lengvatiniai mokesčių režimai (jeigu jų buvo) nebuvo laikomi priežastimi RER prašymui atmesti.

ii) Individualaus režimo vertinimas

- (144) Tos pačios šalys dėl 2 kriterijaus tvirtino, jog Komisija neįrodė, kad pardavimas eksportui nebuvo nustatytas laisvai ir kad būtent Komisija turėjo nustatyti, ar valstybės kišimasis darė poveikį eksporto kainoms ir kokiu būdu.

- (145) Be to, buvo tvirtinama, kad išvada, jog pardavimas eksportui nebuvo nustatytas laisvai, prieštarauja pradinio tyrimo išvadoms, susijusioms su pirminės įrangos gamintojų vykdytu pardavimu, kai buvo nustatyta, kad tokie importuotojai kaip „Puma“ vykdė savo MTTP ir pačios išgydavo žaliavų, kai pirkdavo iš Kinijos tiekėjų⁽³⁸⁾. Remiantis šiuo pagrindu buvo tvirtinama, kad „Puma“ ir „Timberland“ iš esmės kontroliavo gamybos procesą ir specifikacijas ir dėl to valstybė neturėjo galimybės kištis.
- (146) Kaip jau nurodyta 42 konstatuojamojoje dalyje, prievolė įrodyti tenka gamintojui, pageidaujanciam teikti individualaus režimo prašymą. Be to, kaip paaiškinta 47 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantys gamintojai neįrodė, kad verslo sprendimai buvo priimami nesikišant valstybei. Taip pat pažymima, kad 2 kriterijus nėra susiję vien tik su eksporto kainomis, bet su pardavimu eksportui apskritai, įskaitant eksporto kainas, kiekį ir kitas pardavimo sąlygas, kurios turėtų būti nustatomos laisvai be valstybės kišimosi.
- (147) Susijusios suinteresuotosios šalys, siekdamos pagrįsti savo argumentą, kad eksporto kainos buvo nustatytos laisvai, atkreipė dėmesį į Komisijos reglamento (EB) Nr. 553/2006 (toliau – laikinasis reglamentas) 269 konstatuojamąją dalį. Tačiau šioje konstatuojamojoje dalyje aptariamos Sąjungos importuotojų perpardavimo kainos, todėl ši konstatuojamoji dalis negali būti laikoma tinkamu pagrindu eksportuojančių gamintojų eksporto kainų patikimumui nustatyti. Analogiškai laikinojo reglamento 132 konstatuojamojoje dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 1472/2006⁽³⁹⁾ (toliau – ginčijamas reglamentas) 135 konstatuojamojoje dalyje kalbama apie normaliosios vertės koregavimą, kai ji lyginama su eksporto kaina, ir iš to negalima daryti išvados, ar Kinijos bendrovių pardavimas eksportui buvo nustatytas laisvai.
- (148) Be to, šios šalys tvirtino, kad Komisija taip pat nepaaiškino, kaip ji padarė išvadą, kad kultų antidempingo priemonės vengimo rizika, jeigu nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams būtų nustatyta individualaus muito norma, kuri vis dėlto atitiktų pagrindinį individualaus režimo kriterijaus nustatymo tikslą.
- (149) Dėl priemonių vengimo rizikos – tai tėra vienas iš penkių kriterijų, nurodytų pagrindinio reglamento, prieš jį iš dalies pakeičiant, 9 straipsnio 5 dalyje. Pagal šį straipsnį eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad laikosi visų 5 kriterijų. Todėl, jeigu nesilaikoma vieno ar kelių kriterijų, individualaus režimo prašymą galima atmesti nenagrinėjant, ar laikomasi likusių kriterijų.

Bendrovės „Timberland“ tiekėjas

- (150) FESI užginčijo 19 konstatuojamojoje dalyje nurodytą pareiškimą, kad viena iš „Timberland“ tiekėjų – bendrovė „General Shoes Limited“ – nacionaliniam teismui pateiktame prašyme buvo neteisingai įvardyta kaip Kinijos tiekėja, nors ši bendrovė yra įsisteigusi Vietname. FESI tvirtino, kad Komisija privalėjo prašyti papildomų paaiškinimų ir pareiškė, kad buvo lengva nustatyti, kad tai Kinijos bendrovė. Ji tvirtino, kad bendrovė iš tiesų į atrankos formą ir per pradinį tyrimą pateiktame RER prašyme buvo įrašyta kitu pavadinimu (t. y. „General Footwear Ltd“), o nacionaliniam teismui bendrovės „Timberland“ pateiktame prašyme kitas bendrovės pavadinimas (t. y. „General Shoes Ltd“) greičiausiai buvo nurodytas tiesiog dėl vertimo klaidos. Todėl kartu reikėjo įvertinti ir Kinijos bendrovės „General Footwear Ltd“ RER/individualaus režimo prašymą.
- (151) „General Footwear Ltd“ priklauso susijusių Kinijos ir Vietnamo bendrovių grupei. Per pradinį tyrimą RER/individualaus režimo prašymus pateikė tiek Vietnamo gamintojas, tiek ir kitas Kinijos gamintojas. Kinijos bendrovės RER/individualaus režimo prašyme nuosekliai nurodoma, kad jos pavadinimas yra „General Footwear Ltd“, o adresas yra Kinijoje. Vietnamo gamintojas įvardytas kaip „General Shoes Ltd“. Tačiau atitinkamoje RER/individualaus režimo prašymo formoje aiškiai nenurodyta, ar aptariama bendrovė iš tikrųjų yra iš Kinijos, ar iš Vietnamo. Todėl ne be pagrindo padaryta prielaida, kad nacionaliniam teismui pateiktame dokumentų rinkinyje minima bendrovė iš tikrųjų buvo iš Vietnamo.
- (152) Bet kuriuo atveju Komisija tebeketina įvertinti bendrovės „General Footwear Ltd“ (Kinija) RER/individualaus režimo prašymą. Tačiau, laikantis gero administravimo principo ir siekiant nepagrįstai neuždelsti tebevykdomų įgyvendinimo veiksmų, dėl šio vertinimo bus priimtas atskiras teisės aktas.

Su kompensavimo prašymais susijęs argumentas

- (153) Vienas importuotojas pripažino, kad jo tiekėju nebuvo nei vienas iš su dabartiniais įgyvendinimo veiksmais susijusių eksportuojančių gamintojų, todėl jis mano, kad išvados nėra aktualios jo situacijai. Ši šalis tvirtino, kad dėl šios priežasties dabartinių įgyvendinimo veiksmų pagrindu padarytomis išvadomis negalima remtis atmetant nacionalinei muitinei jo pateiktus kompensavimo prašymus. Importuotojas taip pat paprašė, kad jo tiekėjų RER/individualaus režimo prašymai būtų nagrinėjami remiantis atitinkamos Belgijos muitinės Komisijai pateiktais dokumentais.
- (154) Dėl šio tvirtinimo – Komisija atkreipia dėmesį į Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/223, kuriuo nustatoma tam tikrų rinkos ekonomikos režimo ir individualaus režimo prašymų, pateiktų Kinijos ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų, vertinimo tvarka ir kuriuo įgyvendinamas Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-659/13 ir C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, kuriame nustatyta procedūra, kurios reikėtų laikytis svarstant šį klausimą. Visų pirma, pagal to reglamento 1 ir 2 straipsnius Komisija išnagrinės atitinkamus RER/individualaus režimo prašymus, kai tik iš muitinių gaus reikiamus dokumentus.

D. IŠVADOS

- (155) Atsižvelgiant į pateiktas pastabas ir jų analizę padaryta išvada, kad ginčijamo reglamento taikymo laikotarpiu nagrinėjamiems trylikai eksportuojančių gamintojų turėtų būti iš naujo nustatytas KLR taikomas visiems kitiems eksportuojantiems gamintojams nustatytas antidempingo muitas.

E. INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS

- (156) Nagrinėjamiems eksportuojantiems gamintojams ir visoms apie save pranešusioms suinteresuotosioms šalims pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti trylikos nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų importui iš naujo nustatyti galutinį antidempingo muitą. Jiems buvo nustatytas laikas pastaboms dėl atskleistos informacijos pareikšti.
- (157) Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalimi įsteigtas komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:*1 straipsnis*

1. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006 ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1294/2009 taikymo laikotarpiu importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos (išskyrus sportinę avalynę, specialiosios technologijos avalynę, šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis), kurią pagamino šio reglamento II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai ir kurios KN kodai yra 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ir ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾, nustatomas galutinis antidempingo muitas. TARIC kodai išvardyti šio reglamento I priede.

2. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- *sportinė avalynė* – avalynė, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1719/2005 I priedo 64 skirsnio pirmoje subpozicijų pastaboje ⁽⁴³⁾,
- *specialiosios technologijos avalynė* – avalynė, kurios poros CIF kaina yra ne mažesnė kaip 7,5 EUR, skirta avėti sportuojant, su vieno ar kelių sluoksnių lietu padu, išskyrus injekcinį, pagamintu iš sintetinių medžiagų, specialiai skirtų vertikalių arba šoninių judesių smūgiams amortizuoti, ir turinčiu techninių įtaisų, tokių kaip dujų ar skysčio pripildytų hermetiškų ertmių, mechaninių komponentų, kurie amortizuoja arba neutralizuoja smūgį, arba tokių medžiagų, kaip mažo tankio polimerų, ir kurios KN kodai yra 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,

- *avalynė su apsauginėmis nosimis* – avalynė su apsauginėmis nosimis, kurios atsparumas smūgiams yra ne mažesnis kaip 100 džaulių ⁽⁴⁴⁾ ir kurios KN kodai yra ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ir ex 6405 10 00,
- *šlepetės ir kita kambarinė avalynė* – avalynė, kurios KN kodas yra ex 6405 10 00.

3. Galutinio antidempingo maito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino II priede išvardyti eksportuojantys gamintojai, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą yra 16,5 %.

2 straipsnis

Šiuo reglamentu galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo maitu pagal 2006 m. kovo 27 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 553/2006 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutinio antidempingo maito normą, nerenkamos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. rugpjūčio 18 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ OL L 98, 2006 4 6, p. 3.

⁽³⁾ 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006, nustatantis galutinį antidempingo maitą ir laikinojo maito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006 10 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 388/2008, išplečiantis galutinių antidempingo priemonių, nustatytų Reglamentu (EB) Nr. 1472/2006 importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, taikymą tam pačiam importuojamam produktui, siunčiamam iš Makao SAR (deklaruojamam kaip Makao kilmės arba ne) (OL L 117, 2008 5 1, p. 1).

⁽⁵⁾ OL C 251, 2008 10 3, p. 21.

⁽⁶⁾ 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1294/2009, kuriuo, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikrai importuojamai Vietnamo ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos nustatomas galutinis antidempingo maitas, kurio taikymas išplėstas tam tikrai importuojamai iš Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao siunčiamai avalynei su batviršiais iš odos, deklaruojamai kaip Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Makao kilmės arba ne (OL L 352, 2009 12 30, p. 1).

⁽⁷⁾ OL C 295, 2013 10 11, p. 6.

⁽⁸⁾ 2014 m. kovo 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo maitas ir galutinai surenkamas laikinasis maitas, nustatytas importuojamai tam tikrai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės avalynei su batviršiais iš odos, kurią pagamino bendrovės *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd*, *Risen Footwear (HK) Co Ltd* ir *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* (OL L 82, 2014 3 20, p. 27).

⁽⁹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

- (¹⁰) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996 3 6, p. 1).
- (¹¹) 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris AE ir kt. ir Graikijos Respublika prieš Komisiją*, sujungtos bylos 97, 193, 99 ir 215/86, Rink. p. 2181, 27 ir 28 punktai.
- (¹²) 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai; 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 99 ir 142 punktai; 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Région Nord-Pas de Calais prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-267/08 ir T-279/08, Rink. p. II-0000, 83 punktas.
- (¹³) 1998 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-415/96, Rink. p. I-6993, 31 punktas; 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 80–85 punktai.
- (¹⁴) 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 765/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 237, 2012 9 3, p. 1).
- (¹⁵) Pagal 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 765/2012 2 straipsnį šiuo pakeitimų reglamentu nustatyti pakeitimai taikomi tik tyrimams, inicijuotiems po to reglamento įsigaliojimo. Tačiau dabartinis tyrimas buvo inicijuotas 2005 m. liepos 7 d. (OL C 166, 2005 7 7, p. 14).
- (¹⁶) 2000 m. spalio 3 d. Sprendimas *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147.
- (¹⁷) Sprendimo (C-249/10 P) 42 punktas ir sprendimo (C-247/10 P) 36 punktas.
- (¹⁸) Pranešimas apie Sprendimo *C&J Clark International Limited ir Puma SE* (sujungtos bylos C-659/13 ir C-34/14), susijusio su Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1472/2006, nustatančiu galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą, įgyvendinimą (OL C 101, 2016 3 17, p. 13).
- (¹⁹) Taip pat palyginti su kitais atvejais, dėl kurių leidžiamas taikymas atgaline data pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį (įsipareigojimo pažeidimas) ir 14 straipsnio 5 dalį (vengimas), kurios taip pat susijusios su situacijomis, kai prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą prieš nustatant muitus.
- (²⁰) 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Licata prieš Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą*, 270/84, Rink. p. 2305, 31 punktas; 1999 m. birželio 29 d. Sprendimo *Butterfly Music prieš CEDEM*, C-60/98, Rink. p. 1–3939, 24 punktas; 1970 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Bundesknappschaft prieš Brock*, 68/69, Rink. p. 171, 6 punktas; 1973 m. liepos 4 d. Sprendimo *Westzucker GmbH prieš Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker*, 1/73, Rink. p. 723, 5 punktas; 1973 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SOPAD prieš FORMA a.o.*, 143/73, Rink. p. 1433, 8 punktas; 1978 m. vasario 15 d. Sprendimo *Bauche*, 96/77, Rink. p. 383, 48 punktas; 1978 m. spalio 25 d. Sprendimo *Koninklijke-Scholten-Honig NV prieš Floofproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, 125/77, Rink. p. 1991, 37 punktas; 1981 m. vasario 5 d. Sprendimo *P prieš Komisiją*, 40/79, Rink. p. 361, 12 punktas; 2008 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, T-404/05, Rink. p. II-272, 77 punktas; 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Rink. p. 1–9465, 53 punktas.
- (²¹) 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Ferrière Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. 11–3931, 139 punktas; 2008 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Freistaat Sachsen*, C-334/07 P, Rink. p. 1–9465, 53 punktas.
- (²²) 1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-169/95, Rink. p. I-135, 51 punktas; 2003 m. rugpjūčio 5 d. Sprendimo *P&O European Ferries (Vizcaya) SA prieš Komisiją*, sujungtos bylos T-116/01 ir T-118/01, Rink. p. II-2957, 205 punktas.
- (²³) 1993 m. Sprendimo *GruSa Fleisch prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, C-34/92, Rink. p. 1–4147, 22 punktas. Tokią pačią arba panašią formuluotę galima rasti, pvz., 1981 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Meridionale Industria Salumi a.đ.*, sujungtos bylos 212–217/80, Rink. p. 2735, 9 ir 10 punktuose; 1982 m. Sprendimo *Bout*, 21/81, Rink. p. 381, 13 punkte; 1998 m. Sprendimo *Eyckeler & Malt prieš Komisiją*, T-42/96, Rink. p. 11–401, 53, 55 ir 56 punktuose; 2004 m. Sprendimo *Euroagri prieš Komisiją*, T-180/01, Rink. p. II-369, 36 punkte.
- (²⁴) 1990 m. sausio 9 d. Sprendimo *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, C-337/88, Rink. p. I-1, 13 punktas.
- (²⁵) 1982 m. liepos 15 d. Sprendimo *Edeka prieš Vokietiją*, 245/81, Rink. p. 2746, 27 punktas.
- (²⁶) 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision prieš Tarybą*, T-299/05, Rink. p. II-565, 116–146 punktai.
- (²⁷) 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd prieš Tarybą*, C-141/08 P, Rink. p. I-9147, 94 ir tolesni punktai.
- (²⁸) 2014 m. Sprendimo *Delsolar prieš Komisiją*, T-320/13, p. II-0000, 40–67 punktai.
- (²⁹) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių, OL L 344, 2012 12 14, p. 1.

- ⁽³⁰⁾ OL L 201, 2001 7 26, p. 10, 6 konstatuojamoji dalis.
- ⁽³¹⁾ OL L 82, 2014 3 20, p. 27.
- ⁽³²⁾ 2010 m. birželio 9 d. Sprendimas *Todaro*, C-138/09, Rink. p. I-4561.
- ⁽³³⁾ 1995 m. Sprendimo *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją*, T-167/94, p. II-2589, 62 ir 63 punktai.
- ⁽³⁴⁾ Pz., žr. 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *Huvis prieš Tarybą*, T-221/05, Rink. p. II-124 ir 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Interpipe Nikopolsky prieš Tarybą*, T-249/06, Rink. p. II-303. Siekiant pateikti daugiau informacijos, toliau pateikiamas išsamesnis paaiškinimas. Sprendime *ENRC prieš Tarybą*, T-107/08 Bendrasis Teismas konstatavo, kad dempingas nebuvo vykdomas arba kad, mažų mažiausiai, nustatytas dempingo skirtumas būtų buvęs mažesnis nei ginčijamame reglamente apskaičiuotas skirtumas, ir todėl jis panaikino visą ginčijamą Tarybos reglamentą (2011 m. Sprendimo *ENRC prieš Tarybą*, T-107/08, Rink. p. II- 8051, 67–70 punktai). Kai Komisija taikė Bendrojo Teismo nustatytą metodą, paaiškėjo, kad dempingas nebuvo vykdytas ir nebuvo padaryta žalos. Todėl Komisija atsisakė oficialiai atnaujinti tyrimą. Teisingumo Teismas sprendime byloje C-351/04 *Ikea* (2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Ikea*, C-351/04, Rink. p. I-7723) Teisingumo Teismas paskelbė Tarybos reglamentą iš dalies negaliojančiu, t. y. kad negalioja tik muitas, kuris buvo apskaičiuotas remiantis vadinamuoju „prilyginimo nuliui“ metodu. Institucijos jau ankstesniu etapu, po PPO apeliacinės tarybos sprendimo, perskaičiavo muitą netaikydamos prilyginimo nuliui metodą, ir nustatė, kad dempingas nebuvo vykdomas, todėl nutraukė tyrimą nenustačiusios priemonių (t. y. faktiškai nustatė naują nulinį muitą) (2002 m. sausio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 160/2002, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2398/97, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas Egipto, Indijos ir Pakistano kilmės medvilninei patalynei ir kuriuo nutraukiamas Pakistano kilmės importo tyrimas (OL L 26, 2002 1 30, p. 2). Taryba apeliacine tvarka apskundė Sprendimą *Zhejiang Xinan Chemical Group prieš Tarybą*, T-498/04 (2009 m. birželio 17 d. Sprendimo *Zhejiang Xinan Chemical Group prieš Tarybą*, T-498/04, Rink. p. I-1969). Dėl to panaikinimas įsigaliojo tik tą dieną, kai Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl apeliacinio skundo (2012 m. vasario 6 d. nutartis *Taryba prieš Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd.*, C-337/09 P, Rink. p. I-0000), t. y. 2012 m. liepos 19 d. Šiame sprendime Bendrasis Teismas, kaip patvirtino Teisingumo Teismas, nustatė, kad Komisija ir Taryba privalėjo suteikti rinkos ekonomikos režimą pareiškėjai, kuri buvo vienintelė Kinijos bendrovė, tiriamuoju laikotarpiu eksportavusi nagrinėjamąjį produktą. Tuo atveju, priešingai nei dabartiniu atveju, Komisija ir Taryba iš tikrųjų atliko prašymo dėl rinkos ekonomikos režimo analizę ir šį prašymą atmetė kaip nepagrįstą. Sąjungos teismai konstatavo, kad, priešingai Komisijos ir Tarybos nuomonei, prašymas iš tikrųjų buvo pagrįstas, todėl normalioji vertė turėjo būti apskaičiuota remiantis bendrovės „Zhejiang Xinan Chemical Group“ pateiktais duomenimis. Įprastinėmis aplinkybėmis Komisija būtų atnaujiniusi tyrimą siekdama pasiūlyti Tarybai nustatyti muitą ateičiai. Tačiau aptariamam atveju Komisija (2009 m. gegužės 14 d. Komisijos sprendimas, kuriuo laikinai sustabdomi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 nustatyti galutiniai antidempingo muitai importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui (OL L 120, 2009 5 15, p. 20)) ir Taryba (2010 m. vasario 11 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 126/2010, kuriuo pratęsiamas Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui nustatyto galutinio antidempingo muto taikymo sustabdymas (OL L 40, 2010 2 13, p. 1)) 2009 m. ir 2010 m. nusprendė sustabdyti antidempingo muto taikymą laikotarpiu iki jo taikymo pabaigos 2010 m. rugsėjo 30 d., nusprendusios, kad nėra tikimybės, jog žala atsinaujins dėl aukšto Sąjungos pramonės pelningumo lygio. Todėl nebuvo poreikio atnaujinti tyrimą, kad muitas būtų nustatytas ateičiai. Be to, nebuvo pagrindo atnaujinti tyrimą, kad muitas būtų iš naujo nustatytas už praėjusį laikotarpį – priešingai nei dabartiniu atveju, tada atranka nebuvo atlikta. Iš tiesų bendrovė „Zhejiang Xinan Chemical Group“ buvo vienintelis eksportuojantis gamintojas, kuris tiriamuoju laikotarpiu pardavinėjo produktą Sąjungos rinkai. Kadangi Komisija ir Taryba būtų turėjusios bendrovei „Zhejiang Xinan Chemical Group“ suteikti rinkos ekonomikos režimą, Sąjungos teismai panaikino išvadą dėl dempingo. Byla T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky prieš Tarybą* (2008 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *JSC Kirovo-Chepetsky prieš Tarybą*, T-348/05, Rink. p. II-159) yra labai ypatinga. Sąjungos pramonės prašymu Komisija inicijavo dalinę tarpinę peržiūrą ir ta proga išplėtė nagrinėjamųjų produktų apibrėžtą sritį į ją įtraukdama kitą produktą. Bendrasis Teismas konstatavo, kad to daryti nebuvo galima, o reikėjo pradėti atskirą tyrimą dėl įtrauktojo produkto. Remiantis Sąjungos teisės bendruoju principu *res judicata*, po panaikinimo institucijos neturėjo pagrindo atnaujinti dalinę tarpinę peržiūrą.
- ⁽³⁵⁾ Pz., žr. 2009 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 412/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 428/2005, įvedantį importuojamiems poliesterių štapelio pluoštams, kurių kilmės šalys – Kinijos Liaudies Respublika ir Saudo Arabija, galutinį antidempingo muitą ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 2852/2000, įvedantį galutinį antidempingo muitą importuojamiems poliesterių štapelio pluoštams, kurių kilmės šalys – Indija ir Korėjos Respublika, ir nutraukiantį antidempingo procedūrą dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Taivanas (OL L 125, 2009 1 25, p. 1) (Sprendimo *Huvis* vykdymas); 2012 m. birželio 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 540/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 954/2006, nustatantis galutinį antidempingo muitą Kroatijos, Rumunijos, Rusijos ir Ukrainos tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba plieno importui (OL L 165, 2012 6 26, p. 1) (Sprendimo *Interpipe Nikopolsky* vykdymas).

- (³⁶) Pvz., žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *Gruenwald Logistik Services*, C-338/10, Rink. p. I-0000 ir muitus, iš naujo nustatytus Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 158/2013, kuriuo tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės paruoštų arba konservuotų citrusinių vaisių (mandarinų ir kt.) importui iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, 2013 2 22, p. 29). Taip pat žr. toliau pateiktus pavyzdžius. Byloje T-158/10 *Dow prieš Tarybą* Bendrasis Teismas nustatė, kad dempingo tęsimosi tikimybės nėra (2012 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Dow prieš Tarybą*, T-158/10, Rink. p. II-0000, 47 ir 59 punktai). Byloje T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą* Bendrasis Teismas nustatė, kad tarp dempingo ir žalos nebuvo priežastinio ryšio (2007 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą*, T-107/04, Rink. p. II-672, 116 punktas). Remiantis Sąjungos teisės bendruoju principu *res judicata*, Komisija ir Taryba turi remtis Sąjungos teismų nustatytais faktais, kai jie gali, remdamiesi turimais faktais, padaryti galutinę išvadą dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų. Todėl Komisija ir Taryba negali nukrypti nuo Sąjungos teismų nustatytų faktų. Tokiomis aplinkybėmis, remiantis Sąjungos teismų sprendimu tyrimas pasibaigia jiems padarius galutinę išvadą, kad Sąjungos pramonės skundas teisiškai yra nepagrįstas. Po šių dviejų sprendimų nebuvo pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija ir Taryba galėtų atnaujinti tyrimą, todėl priėmus šiuos sprendimus nebuvo imtasi tolesnių veiksmų.
- (³⁷) 1983 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *San Giorgio*, 199/82, Rink. p. 3595, 13 punktas.
- (³⁸) Komisijos reglamentas (EB) Nr. 553/2006, nustatantis laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui (OL L 98, 2006 4 6, p. 3).
- (³⁹) 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1472/2006, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir laikinojo maito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006 10 6, p. 1).
- (⁴⁰) OL L 41, 2016 2 18, p. 3.
- (⁴¹) Pagal 2006 m. spalio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1549/2006, iš dalies keičiantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 301, 2006 10 31, p. 1), 2007 m. sausio 1 d. šis KN kodas pakeistas KN kodais ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ir ex 6403 99 05.
- (⁴²) Kaip apibrėžta 2005 m. spalio 27 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1719/2005, iš dalies keičiančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 286, 2005 10 28, p. 1). Produkto apibrėžtoji sritis nustatoma sujungiant 1 straipsnio 1 dalyje pateikiamą produkto apibūdinimą ir pagal atitinkamus KN kodus kartu pateikiamą produkto apibūdinimą.
- (⁴³) OL L 286, 2005 10 28, p. 1.
- (⁴⁴) Atsparumas smūgiams matuojamas pagal Europos standartą EN345 arba EN346.
- (⁴⁵) Pagal 2006 m. spalio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1549/2006, iš dalies keičiantį Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (OL L 301, 2006 10 31, p. 1), 2007 m. sausio 1 d. šis KN kodas pakeistas KN kodais ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ir ex 6403 99 05.

I PRIEDAS

Avalynės su batviršiais iš odos arba kompozicinės odos, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, TARIC kodai

a) nuo 2006 m. spalio 7 d.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ir 6405 10 00 80

b) nuo 2007 m. sausio 1 d.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ir 6405 10 00 80

c) nuo 2007 m. rugsėjo 7 d.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 ir 6405 10 00 89

II PRIEDAS

Eksportuojančių gamintojų sąrašas

Eksportuojančio gamintojo pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
„Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.“	A999
„Buildyet Shoes Mfg.“	A999
„DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd“	A999
„Dongguan Stella Footwear Co Ltd“	A999
„Dongguan Taiway Sports Goods Limited“	A999
„Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.“	A999
„Jianle Footwear Industrial“	A999
„Sihui Kingo Rubber Shoes Factory“	A999
„Synfort Shoes Co. Ltd.“	A999
„Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd.“	A999
„Wei Hao Shoe Co. Ltd.“	A999
„Wei Hua Shoe Co. Ltd.“	A999
„Win Profile Industries Ltd“	A999